~~RADA~~ ~~(OR. en)~~

POZNÁMKA ~~LIMITE~~

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců
Č. předchozího dokumentu:	8704/07 DROIPEN 36 + COR 1
Č. návrhu Komise:	14904/01 DROIPEN 105 KOM(2001) 664 v konečném znění
Předmět:	Návrh rámcového rozhodnutí Rady o boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie podle trestního práva

V návaznosti na přezkum preambule výše uvedeného návrhu Radou ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci dne 25. června 2007 a s ohledem na další konzultaci Evropského parlamentu naleznou delegace v příloze konečné znění navrhovaného rámcového rozhodnutí Rady o boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie podle trestního práva, s výhradou přezkumu právníky-lingvisty, které bude předloženo Evropskému parlamentu k další konzultaci.

Příloha

Rámcové rozhodnutí Rady o boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie podle trestního práva

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 29, 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rasismus a xenofobie jsou přímým porušením zásad svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, zásad, na kterých je Evropská unie založena a které jsou společné členským státům.

(2) Akční plán Rady a Komise o nejlepších způsobech provádění ustanovení Amsterodamské smlouvy týkajících se vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva[3], závěry ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15.-16. října 1999[4], Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. září 2000[5] a sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o pololetní aktualizaci jejího „vysvědčení“[6] hodnotícího pokrok při vytváření prostoru „svobody, bezpečnosti a práva“ v Evropské unii (druhá polovina roku 2000), vyzývají k přijetí opatření v této oblasti. V Haagském programu ze 4.-5. listopadu 2004 Rada připomíná svůj pevný závazek postavit se proti jakékoli formě rasismu, antisemitismu a xenofobie, jak již uvedla Evropská rada

---

1 Úř. věst. C
2 Úř. věst. C
3 Úř. věst. C 19, 23.1.1999, s. 1.
4 http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm.
5 Úř. věst. C 146, 17.5.2001, s. 110.
6 KOM(2000) 782 v konečném znění.

v prosinci roku 2003.

(3) Společná akce 96/443/SVV ze dne 15. července 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii[7], týkající se opatření pro boj proti rasismu a xenofobii, musí být následována dalšími legislativními kroky řešícími nutnost dalšího sbližování právních a správních předpisů členských států a nutnost odstranit překážky účinné soudní spolupráce, vznikající především z rozdílnosti právních přístupů jednotlivých členských států.

(4) Podle hodnocení společné akce z roku 1996 a práce vykonané na jiných mezinárodních fórech, jako je Rada Evropy, se stále objevují problémy týkající se soudní spolupráce, a proto je nutné dále sbližovat trestní právo členských států, aby se zajistilo provádění komplexních a jasných právních předpisů pro účinný boj proti rasismu a xenofobii.

(5) Rasismus a xenofobie představují hrozbu pro skupiny lidí, proti kterým je takové jednání namí řeno. V Evropské unii je nutné vymezit společný trestněprávní přístup k jevu rasismu a xenofobie a zajistit tak, aby stejné jednání bylo trestným činem ve všech členských státech a aby byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující tresty a sankce proti fyzickým či právnickým osobám, které takové trestné činy spáchaly nebo jsou za ně odpovědné.

(6) Členské státy si jsou vědomy toho, že boj proti rasismu a xenofobii vyžaduje různá opatření, je ž jsou součástí komplexního rámce a jež nelze omezit pouze na trestněprávní záležitosti. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na boj proti zvláště závažným formám rasismu a xenofobie podle trestního práva. Vzhledem k tomu, že kulturní a právní tradice členských států se v ur čité míře liší, zejména pak v této oblasti, není v současnosti možné úplné

(7) Výraz „původ“ se vztahuje především na osoby nebo skupiny osob, které jsou potomky osob, které bylo možné rozpoznat podle určitých charakteristických znaků (jako je rasa nebo barva pleti), i když ne všechny tyto znaky se musí stále ještě vyskytovat. Přesto mohou být tyto osoby nebo skupiny osob kvůli svému původu vystaveny nenávisti nebo násilí.

---

[7] Úř. věst. L 185, 24.7.1996, s. 5.

(8) Výraz „náboženské vyznání“ se obecně vztahuje na osoby vymezené podle jejich nábo ženského přesvědčení nebo víry.

(9) Výraz „nenávist“ se vztahuje na nenávist založenou na rase, barvě pleti, náboženském vyznání, původu nebo národním či etnickém původu.

(10) Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu, aby přijal ve vnitrostátním právu ustanovení, která rozšíří oblast působnosti čl. 1 písm. c) a d) na trestné činy směřující proti skupině osob, která je vymezena jinak než podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, p ůvodu nebo národnostního či etnického původu, například podle společenského postavení nebo politického předsvědčení.

(11) Je třeba zajistit, aby vyšetřování a stíhání trestných činů, které souvisejí s rasismem a xenofobií, nebylo závislé na oznámeních nebo obviněních, která učiní oběti, jež jsou často obzvlášť zranitelné a zdráhají se zahájit soudní řízení.

(12) Sbližování trestního práva by mělo vést k účinnějšímu boji proti rasistickým a xenofobním trestným činům prostřednictvím prosazování úplné a účinné soudní spolupráce mezi členskými státy. Za účelem posouzení, zda je v této oblasti třeba přijmout další opatření, by Rada měla při přezkumu tohoto rámcového rozhodnutí vzít v úvahu obtíže, které se v této oblasti mohou vyskytovat.

(13) Jelikož cíle navrhované činnosti, totiž zajistit trestání rasistických a xenofobních trestných činů ve všech členských státech účinnými, přiměřenými a odrazujícími tresty alespoň na minimální úrovni, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni jednotlivých členských států, neboť pravidla musejí být společná a slučitelná, a tohoto cíle lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 2 Smlouvy o EU a v článku 5 Smlouvy o ES. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v posledně zmín ěném článku toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení uvedených cílů nezbytné.

(14) Společná akce 96/443/SVV by měla být zrušena, protože přijetím Amsterodamské smlouvy, směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ[8], a tohoto rámcového rozhodnutí se stala neplatnou.

(15) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady uznané článkem 6 Smlouvy o EU a Evropskou úmluvou o lidských právech, zvláště jejími články 10 a 11, a zakotvené v Listině základních práv Evropské unie a zejména v kapitolách II a VI této listiny.

(16) Ohledy na svobodu sdružování a svobodu projevu, zejména svobodu tisku a svobodu projevu v jiných sdělovacích prostředcích, vedly v mnoha členských státech k procesním zárukám a ke zvláštním pravidlům vnitrostátního práva, pokud jde o určení či omezení odpovědnosti,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Trestné činy související s rasismem a xenofobií

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby níže uvedené úmyslné jednání bylo postižitelné:

a) veřejné podněcování k násilí nebo nenávisti namířené proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu;

b) spáchání činu uvedeného v písmeni a) veřejným šířením nebo distribucí tiskovin, obrazového nebo jiného materiálu;

[8] Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

c) veřejné schvalování, popírání nebo hrubé zlehčování zločinů genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů vymezených v článcích 6, 7 a 8 statutu Mezinárodního trestního dvora, namí řených proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu, jsou-li projevy jednání takové, že mohou vést k podněcování k násilí nebo nenávisti proti této skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny;

d) veřejné schvalování, popírání nebo hrubé zlehčování zločinů uvedených v článku 6 Charty Mezinárodního vojenského tribunálu přiložené k Londýnské dohodě ze dne 8. srpna 1945, namířených proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu, jsou-li projevy jednání takové, že mohou vést k podněcování k násilí nebo nenávisti proti této skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny.

e) Členské státy si mohou pro účely odstavce 1 zvolit, že budou trestat pouze jednání, jehož projevy by pravděpodobně vedly k narušení veřejného pořádku, nebo jednání, které je výhru žné, ponižující nebo urážlivé.

f) Pro účely odstavce 1 se odkaz na náboženské vyznání má vztahovat přinejmenším na jednání, které je záminkou pro směřování činů proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu.

2. Každý členský stát může v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí Radou učinit prohlášení, že popírání nebo hrubé zlehčování trestných činů uvedených v odst. 1 písm. c) nebo d) bude trestné pouze tehdy, pokud bylo o spáchání uvedených trestných činů rozhodnuto pravomocným rozhodnutím vnitrostátního soudu tohoto členského státu a mezinárodního soudu nebo výhradně pravomocným rozhodnutím mezinárodního soudu.

Článek 2

Navádění a napomáhání

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby napomáhání k jednání uvedenému v článku 1 bylo postižitelné.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby navádění k jednání uvedenému v čl. 1 písm. c) a d) bylo postižitelné.

Článek 3

Sankce

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby jednání uvedené v článcích 1 a 2 bylo postižitelné účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními sankcemi.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby jednání uvedené v článku 1 bylo postižitelné tresty odnětí svobody v horní hranici trestní sazby nejméně 1 až 3 roky.

Článek 4

Rasistické a xenofobní pohnutky

U trestných činů jiných než uvedených v článcích 1 a 2 přijmou členské státy nezbytná opatření, aby rasistické a xenofobní pohnutky byly považovány za přitěžující okolnost nebo aby případně soudy mohly brát tyto pohnutky v úvahu při stanovení trestu.

Článek 5

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za jednání uvedené v článcích 1 a 2, jehož se dopustí v jejich prospěch jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby a která působí v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:

a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu, nebo

b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby, nebo

c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Kromě případů již stanovených v odstavci 1 přijme každý členský stát nezbytná opatření k zaji štění toho, aby právnická osoba mohla být činěna odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání jednání uvedeného v článcích 1 a 2 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli nebo spolupachateli jednání uvedeného v článcích 1 a 2.

4. „Právnickou osobou“ se rozumí jakýkoli právní subjekt, který má toto postavení podle platného vnitrostátního práva, s výjimkou států nebo jiných veřejnoprávních subjektů jednajících při výkonu státní moci a s výjimkou organizací mezinárodního práva veřejného.

Článek 6

Sankce ukládané právnickým osobám

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnickou osobu, která byla shledána odpovědnou podle čl. 5 odst. 1, bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;

b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodních činností;

c) uložení soudního dohledu;

d) zrušení rozhodnutím soudu.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnickou osobu, která byla shledána odpovědnou podle čl. 5 odst. 2, bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 7

Ústavní pravidla a základní zásady

1. Toto rámcové rozhodnutí nemění povinnost ctít základní práva a základní právní zásady, včetn ě svobody projevu a sdružování, zakotvené v článku 6 Smlouvy o založení Evropské unie.

2. Toto rámcové rozhodnutí nemá za účinek, že je od členských států vyžadováno, aby přijímaly opatření v rozporu se základními zásadami vztahujícími se ke svobodě sdružování a ke svobodě projevu, zejména ke svobodě tisku a svobodě projevu v ostatních sdělovacích prostředcích, které vyplývají z ústavních tradic, nebo s pravidly určujícími práva a povinnosti tisku a jiných sdělovacích prostředků a procesní záruky pro ně, pokud se tato pravidla vztahují k určení nebo omezení odpov ědnosti.

Článek 8

Zahájení trestního stíhání

Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby vyšetřování nebo stíhání jednání uvedeného v článcích 1 a 2 nebylo závislé na oznámení nebo obvinění ze strany oběti daného jednání, a to alespoň v nejzávažnějších případech, kdy jednání bylo spácháno na jeho území.

Článek 9

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro jednání uvedené v článcích 1 a 2, bylo-li toto jednání spácháno:

a) zcela nebo zčásti na jeho území; nebo

b) jedním z jeho státních příslušníků; nebo

c) ve prospěch právnické osoby, která má své sídlo na území daného členského státu.

2. Při stanovení soudní příslušnosti v souladu s odst. 1 písm. a) přijme každý členský stát nezbytná opatření k zajištění toho, aby jeho soudní příslušnost byla rozšířena i na případy, kdy je jednání pácháno prostřednictvím informačního systému a:

a) pachatel toto jednání spáchá v době své fyzické přítomnosti na jeho území bez ohledu na to, zda se jednání týká materiálu shromážděného v informačním systému na jeho území;

b) toto jednání se týká materiálu shromážděného v informačním systému na jeho území bez ohledu na to, zda je pachatel spáchá v době své fyzické přítomnosti na jeho území.

3. Členský stát se může rozhodnout nepoužít pravidla soudní příslušnosti uvedená v odst. 1 písm. b) a c) nebo je použít pouze pro konkrétní případy nebo okolnosti.

Článek 10

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím nejpozději do [**…**][9].

[9] Dvou let od přijetí této rámcové směrnice.

2. Ve stejném termínu členské státy předloží generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění p ředpisů, kterými do svých vnitrostátních právních předpisů převádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Nejpozději do [….][10]
Rada posoudí na základě zprávy vypracované na základě těchto informací a písemné zprávy Komise, zda členské státy přijaly nezbytná opatření k dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

3. Před uplynutím tří let od lhůty uvedené v čl. 10 odst. 1 Rada toto rámcové rozhodnutí p řezkoumá. Při přípravě tohoto přezkumu se Rada dotáže členských států, zda měly potíže při soudní spolupráci, pokud jde o trestné činy uvedené v čl. 1 odst. 1. Rada dále může požádat Eurojust o p ředložení zprávy o tom, zda rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy vedly k jakýmkoliv problémům, pokud jde o soudní spolupráci členských států v této oblasti.

Článek 11

Zrušení společné akce 96/443/SVV

Společná akce 96/443/SVV se zrušuje.

Článek 12

Územní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

---

[10] Pěti let od přijetí této rámcové směrnice.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně